

Eugène Delacroix (26 kwietnia 1798 w Saint-Maurice-en-Chalencon - 13 sierpnia 1863 w Paryżu)

*Ten malarz z francuskiej miłośnicy
chętnie portretował dziewczyny,
panna z muszkietem,
baba z bagnetem,
to jego malarskie wyczyny.*

(ebs)

Eugène Delacroix - malarz francuski, przedstawiciel romantyzmu, był przede wszystkim kolorystą.

Urodził się jako 26 kwietnia 1798 w Saint-Maurice-en-Chalencon, w departamencie Ardèche, we francuskim regionie administracyjnym Rodan-Alpy jako Ferdinand Victor Eugène Delacroix. Nie wyklucza się, że biologicznym ojcem malarza nie był Charles Delacroix, lecz Maurice Talleyrand (ojciec chrzestny), którego - jako dojrzały mężczyzna - przypominał z wyglądu i charakteru.

Sztuki malarskiej uczył się u Pierre-Narcisse Guérina, pozostawał pod silnym wpływem malarstwa Rubensa.

W 1822 zadebiutował na Salonie Paryskim obrazem "Barka Dantego".

W 1825 odbył podróż do Anglii, gdzie studiował twórczość Thomasa Gainsborougha, Williama Turnera i Johna Constable'a. Po powrocie namalował jeden z najważniejszych obrazów w swoim dorobku - "Śmierć Sardanapala".

Jesienią 1830 Delacroix skończył malować jedno z największych dzieł swojego życia "Wolność wiodąca lud na barykady" ("La Liberté guidant le peuple"), obraz upamiętnia wydarzenia rewolucji lipcowej wymierzonej przeciwko panowaniu króla Francji, Karola X. Wolność została uosobiona w postaci kobiety trzymającej w jednej ręce trójkolorową flagę, a w drugiej muszkiet wyposażony w bagnet. Obecnie "Wolność wiodąca lud na barykady" jest jednym z najbardziej znanych w kulturze masowej obrazów Delacroix.

Postać Wolności jest personifikacją Marianne, jednego z symboli narodu francuskiego, alegorią wolności oraz rozumnego myślenia. Marianne nosi na głowie czapkę frygijską, będącą symbolem rewolucji francuskiej z 1789. Rewolucjoniści umieszczeni na obrazie stanowią mieszkankę różnych klas społecznych. Obecny jest na nim między innymi przedstawiciel klasy wyższej, w cylindrze oraz młody chłopiec, trzymający w rękach pistolety, reprezentujący klasę pracującą, robotniczą.

Po raz pierwszy obraz został wystawiony w 1831. Delacroix odrzucił normy akademizmu na rzecz założeń malarstwa romantycznego.

W 1832 odbył podróż do północnej Afryki, która zaowocowała późniejszymi dziełami o tematyce arabskiej wyróżniającymi się kolorystyką.

W 1838 wyjechał do Holandii, gdzie zapoznał się z dziełami Rubensa, co nie pozostało bez wpływu na jego malarstwo.

W 1855, przy okazji Wystawy Światowej, gdzie pokazano 36 obrazów Delacroix, stało się oczywiste, że malarz został odnowicielem malarstwa francuskiego, przekraczając klasycyzm otworzył drogę nowemu spojrzeniu na

sztukę - bez niego być może nie narodziłby się impresjonizm.

W zakresie tematyki okazał się nowatorem, gdyż wiele jego dzieł dotyczyło ważnych wydarzeń jego czasów, głównie politycznych - dotąd współczesne wydarzenia pojawiały się w postaci alegorii lub panegiryków na konkretne zamówienie, ewentualnie jako ryciny i satyra prasowa. Był także twórcą dzieł religijnych, mimo że sam czasem deklarował ateizm.

Zmarł 13 sierpnia 1863 w Paryżu.

Po śmierci Delacroix artyści jego epoki oddali mu liczne hołdy (np. Gustave Courbet). Twórczość Delacroix inspirowała wielu jego następców, m.in. Vincenta van Gogha.

<https://www.youtube.com/watch?v=OtXfpZlwGro>

Najważniejsze dzieła:

- Barka Dantego (1822, olej na płótnie, 188x241 cm, Luwr, Paryż)
- Masakra na Chios (1824, olej na płótnie, 352x422 cm, Luwr, Paryż)
- Grecja na ruinach Missolongi (1826, olej na płótnie, 209x147 cm, Musée des Beaux-Arts, Bordeaux)
- Śmierć Sardanapala (1827, olej na płótnie, 395x495 cm, Luwr, Paryż)
- Zabójstwo Biskupa Leodium (1829, olej na płótnie, 90x118 cm, Luwr, Paryż)
- Wolność wiodąca lud na barykady (1830, olej na płótnie, 260x325 cm, Luwr, Paryż)
- Bitwa pod Poitiers (1830, olej na płótnie, 114x146 cm, Luwr, Paryż)
- Kobiety algierskie (1834, olej na płótnie, 180x229 cm, Luwr, Paryż)
- Portret Fryderyka Chopina (1838, olej na płótnie, 46x38 cm, Luwr, Paryż)
- Sułtan Maroka ze świtą (1838, olej na płótnie, 384x343 cm, Musée des Augustins, Tuluza)
- Wesele żydowskie w Maroku (1837-1841, olej na płótnie, 103x142 cm, Luwr, Paryż)
- Śmierć Ofelii (1844, olej na płótnie, 22x30 cm, Luwr, Paryż)
- Polowanie na lwa (1854, olej na płótnie 74 × 92 cm, Ermitaż)
- Konie arabskie walczące w stajni (1860, olej na płótnie, 67x82 cm, Luwr, Paryż)
- Medea (1862, olej na płótnie, 122x85 cm, Luwr, Paryż)
- Podróżujący Arabowie

Delacroix, jako sztandarowy malarz francuskiego romantyzmu, był często porównywany do Ingesa, uważanego za głównego malarza klasycyzmu.